

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

५८ (५१९)

ग्रंथ नाम

पराशर.

विषय

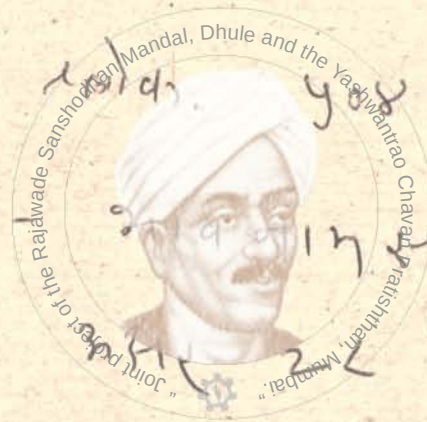
कथा-पुराणे.

ऊध्याय ९ वी.

पान ४६-

शेके - १६६१-

पेकी - ११-

५०४

११

११५४६१ -

1

॥ नवमोऽध्यायः ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीलक्ष्म्याय नमः ॥ ७० ॥ छं नमो सद्गुरुं भजति ॥
 अनुभूतो चित्तैरावति ॥ स्वां नदमदं मद्रजाति ॥ उन्मत्तस्थीति दूतत ॥ ७१ ॥
 उपदेशाचेव छातिस्व ॥ छेदिसंकल्पविकल्पास्व ॥ जउजीवजेपर्वतदेव
 नीजस्थानिनिशेशरक्षापीणि ॥ शक्तिवेकाचेपारिजातः वेशम्यसुमनि
 चित्तरणसुणीत ॥ मुमुक्षुश्चमररिद्वानितयः ॥ भमोदसेवितचित्सुखे ॥
 ॥ ७२ ॥ उपदेशमुतोचिबुहस्पति ॥ विद्यासंतुष्टानिकटवर्ति ॥ सासिमानि
 सिञ्जतिप्रिति ॥ तोसमप्रतिसादरा ॥ ॥ ७३ ॥ कामधेनुचिखिरारं स्वधा
 वद्धाचेनिहंकारे ॥ वोळल्यावारसाचेनिमरा ॥ दुभूतं पुरभागवता ॥ ७४ ॥
 सतेजचित्तमनिचेखडेसमवंतलोळतिचिह्नकळे ॥ मकनपाहतित
 यांकळे ॥ चरणसुरवाडेसुरवाडळे ॥ ७५ ॥ स्वर्गगणां अष्टमाहासिद्धि ॥ तु
 जपुढेनाचतिनानाछंदि ॥ सातेदासनपाहतिविशुद्धि ॥ मंदबुद्धिमा
 लळे ॥ ७६ ॥

11911

समसाम्यसमान। अढळ तुसें चिसी हासन॥ सच्चिदानंदि। चिगादि
जाण॥ तेथे सुखासन पेंतुसे॥ ८॥ पावावयातु सिपदपाप्ति। साधनचतु
ष्टये संपति॥ जो उनियां याजक येजी ति। प्रसगाव्रुतिचे नियोगें॥ ९॥ जे
मन होमी तासावधानि। ऐसे भूतजन देखोनि॥ तें पणार्थ यागें संतो
शानि। निजपददादनि तुं दिहोसि॥ १०॥ यासिनि जासता देउनिः बेस
विसिनि जासनि॥ मरणे विन समर करुणें। आपच्छानिच्छापीसि॥ ११॥
छंद्रासि अहिक्ये सिं व्यभीचास। तुज पदं देसी दुराचार॥ छंद्रजाता सह
स्वनेतु। सर्वगे सर्वत्र देखणा॥ १२॥ छंद्रासि देस करिति दिन। साचें पद
तेवें ति हिरोन॥ तुज भक्त करिति दिन। पदचिद्वन तेवें ति॥ १३॥ काकुस
बेसला छंद्राचे स्फुटि। दुर्वासा बेसला तुसाखादि॥ छंद्रवत्ते विद्वं चे बु
॥ १४॥ तुभक्त छंदिवर्तसि॥ १५॥ जं वणे वं दिद्यातले छंद्रासि। तुज बळी नेराखि
ले दारेसि॥ छंद्रयाचि याग अवदानासि। तुं भुमिदानासि याचिता॥ १६॥

३
 र्धं कसिष्मसीमुखे प्राप्ती ॥ तुज विश्वतो मुखे च सी ॥ ऐसा सद्गुरु लपानुर्ति
 अमरचक्रवर्तिर्गुरुराया ॥ १७ ॥ तुसी कर विविन वनि ॥ त्वेतेथेन निवेवा
 नी ॥ वानि प्रकारे तु जेनि ॥ वक्रावदनि तु सय ॥ १८ ॥ येका ये कुज नार्दनि
 तो जना र्दनु वला जालावदनि ॥ ऐसा वचना मा जि प्रवेशुनि ॥ ग्रंथ क
 रणी करविता ॥ १९ ॥ तेथ मुळिनी मालि जहंता ॥ जहंद वरुनि तु कविकर्ता
 येका जना र्दनु अशंगी सुता ॥ असंगत गुरु चरणी ॥ २० ॥ सा गुरु चरण पु
 सादे ॥ गुरु चित्त क्षणे विदेष्टु दे ॥ वारखा मि लियथा बोधे ॥ यदुसंवादे अव
 धुते ॥ २१ ॥ मागे अष्टमाध्याया नियम ॥ असति पीर्गे सि येकांति ॥ विवे
 क वे चागे निरुत्तरति ॥ निज सुख प्राप्तिते जालि ॥ २२ ॥ जब जब अवपरि
 ग्रह होणे ॥ तंव तव निज सुख पावने ॥ हेचि प्रस्तुत बो लणे ॥ तेणे ब्रा
 म्हणे बोलीजे ॥ २३ ॥ श्लोक ॥ ब्राम्हण उवाच ॥ परिग्रहेति दुःखाय य
 द्यपि यतमं नृणां ॥ जनंत सुखमाप्नोति ॥ तदिदं न्यस्व किंचन ॥ २४ ॥

१९

॥ २१ ॥

॥ २२ ॥

॥ २४ ॥

३५
टिका॥ ब्रह्मणमहणेरयासि। परिग्रहो ज्यापासि॥ वाढते दुःखतयासि
अहिर्णासिचढोवढी॥ २०॥ कुटुंबपरिग्रहाचे निष्ठासुखी। कपोतानि
मात्मादुर्मति॥ आताये कि परिग्रहो करिति॥ तेचि पावति दुखाते॥ २१॥
गुहपरिग्रहो ग्रहस्तां। पाशान्कृतिचेचिममता॥ काटिकारणे कळो क
रिता॥ सहदतासाएनि॥ २२॥ जीसंगा परिग्रहो लागला वेसा। शिरोसं
प्रदाय द्यालि फांसा॥ शीख पुस्तक संग्रह वंशा। वाढविमगचि॥ २३॥ या
मगी शिष्याचें संतवन करिता होय दिनु॥ मग निग्रहाचे उपसर्पण
अपरिग्रह जाण करिताति॥ २४॥ यमगचि आशा। शीष्ये संपदा वं
शा॥ कळो लागे आपेसा॥ विशेषु सन्यासा परिग्रहे॥ २५॥ परिग्रहो
जीणो निगाढा। लंगो तितळुनि जाळा उचडा॥ नागी वामां थांचे उनि
चडा। लाविल्या साठसी पीठु॥ २६॥ या बुद्धाचे कोणो पान तोडि। सा
सिखा कोशे कळो मांडि॥ शीर परिग्रहाचि सांक्रुडि। दुखे पीडि सर्व
ति॥ २७॥

७
 आवडिकेलाजोपरिग्रहो। तो तोठपजविदुखकळहो॥ हाहोताहि
 अनुभवो। वैराग्यपाहाहोउपजेना॥ ७॥ ऐसीपरिग्रहाचित्रथा॥
 रदिवणाजोसाता॥ आसक्तिसांउनि सर्वथा॥ अकिंजचनपंथालागी॥
 ॥ ७॥ अपंचुअनिसुनाशीवततेथीलसंगहकायेसाश्वत॥ येसेवि
 वंचुनिसमस्त। अकींचनविततेजाते॥ ७॥ परिग्रहमाजीगाढादेह
 परिग्रहाचाखोडा॥ तोमीश्वरपारिसेकराविवेकगाढज्ञातापें॥ ७॥
 जेथेपरिग्रहमीश्याजाला। तोअनेतसुखावीयाचराआला॥ ज्यासु
 खासिअनुनवंचेकेला। सापवलातजसुखा॥ ७॥ परिग्रहोदुख
 वंतु। हाकुररिगुरुतेवर्ततु॥ तुजसांगेनसाद्यंतु। उपहास्यअवधुतु
 बीलीला॥ ७॥ तवमनिराजाचमकला॥ म्हणेमीराजप्रमेगुंतला॥ दे
 हपरिग्रहेबंदिपरिला॥ पाहिजेकेलाहासागु॥ ७॥ ऐसाराज्यासिव
 राग्याकरुपाहेसर्वस्वसागु॥ श्रवणेजालातोसमाग्या। होययोग्यनि

जज्ञाना ॥३८॥ कुर र्निगुरुत्वे जाणापरिग्रहयागविवंचना ॥ आना
वयाजीमना ॥ अधाश्रवणाकरितुल्यसे ॥ ३९ ॥ श्लोक ॥ सामीपं कुररं लघु
बळीनोयनरामीपा ॥ तदामिपं परिगृह्यससुखं समवीदत ॥ ४० ॥ श्लोक
कुररं बोलिजे दिष्टिवा ॥ पावलाजामीराकवळुवरवा ॥ तेणे तेथे चिभक्षावा
लाभेवेवीलास्वभावा ॥ ४१ ॥ श्लोक ॥ अमिश्रदेखोनि फार ॥ बळीजे निरामीशकु
ररा ॥ तेथे विनले सत्वर ॥ लाहान शोरमीओनि ॥ ४२ ॥ श्लोक ॥ हिरोनिचेवो पाहाति
बळे ॥ हे जाणोनी तो पुढे पळे ॥ पळतां देखोनि येकवेळे ॥ तुरंगत काळे वेढी
ला ॥ ४३ ॥ श्लोक ॥ आमीशाचियाचा ॥ यारमांडिसगडा ॥ मारंलागले फडफ
डा ॥ चहुंकडोनी पुरा ॥ ४४ ॥ श्लोक ॥ येक सउपाति पाखि ॥ येक चपेटा हाणीति नाकी
येक विदारति मुखि ॥ परम दुःखी होतुसे ॥ ४५ ॥ श्लोक ॥ अमिश्रकवळे उतले मुख
मारितां देउं नशके हाक ॥ स्वस्ता वस्ता करितां देखोला व्यामुख सानाहि ॥
॥ ४६ ॥ श्लोक ॥ हे मासे स्वजाति मपाहा ॥ सांउनियां सुहृद भावो ॥ मज करूं आले अ

पावो॥ तो अमी पावो विवंची॥ ४॥ म्हणे मासी या दुस्वासि सुख॥ मज पासि ल
 आमिशक वळ॥ तो तजुनियांत काळ॥ सुखिनि श्रवळ बैसला॥ ५॥ जेथे आ
 मिशक वळु पडे॥ तेथे कळ होचा गोद बुवावे॥ परस्परे फुटति मुंडे॥ वेचि ति
 तो उये रयेरां॥ ६॥ आमी शतजुनि बैसला देख॥ तो पाहे कळ हाचे कोला
 का॥ मुळ परिग्रहो तो चिदुःख॥ परम सुख सांगितां॥ ७॥ माळ्या गोपुरे धव
 ळार॥ धनधान नाना बर॥ रत प्रवाळ व वपुच दार॥ हा समुदा वी खरा प
 रिग्रहो॥ ८॥ या परिग्रहाचे मुळ॥ देह बुधी गाके वळ॥ तेहि अमी माने स
 बळा व सवांसि मुळ॥ अमी माने॥ तो अमी मानुजे सां॥ ते प्रपंच
 चे मुळ स्व॥ ति॥ मुळ छेदिली या जिविते॥ अति प्रचंड तर वरां॥ १॥ अ
 भीमाना देह बुधी जीवना देह बुधी संगस्त वगहन॥ उभय संयुतो अ
 भ्यतन॥ निवास स्थान परिग्रहो॥ १॥ एवं अन्योन्यां पक्ष काये रयेरां
 अवशक॥ साचे सांगी परम सुख॥ अति दुःख जो परिग्रहो॥ १॥ परिग्रह

५४
 शगाचे मुळ जाणः आधि यजावा अमीमान ॥ तेणे विनया गुतो विटंबन ॥
 केल्या जाण होईल ॥ ५५ ॥ अमीमानै सहित सकळ सांते ॥ ते प उतिसुखाचेण
 यमाते ॥ तसुखन बोलवतो ॥ शब्द सुर उळा जो नि ॥ ५६ ॥ अमीमान जां उनि
 वर्तना ॥ केसे राया म्हणसी जांण ॥ ते अमक गुरु ते लक्षण ॥ तुज संपुर्ण सांगेन
 ॥ ५७ ॥ श्लोक ॥ न मे माणा व मानो रे न चिंत गेह पुत्रिणा ॥ आसु कि उमा सर
 ति विचरामी ह वाळव वा ॥ ५८ ॥ बाळ माझं दुसे न म्हणे ॥ उचनि चक्रा हि
 नेणे ॥ या लागीं माना पमाने तेणे ॥ सुख सा हणे सर्वदा ॥ ५९ ॥ तिमासाचे नि
 बाळे ॥ मानु कोण देखे ॥ अपमा तु कसा तो नोळखे ॥ आपुले नि सुखे कि उ
 दु ॥ ६० ॥ दुजे पणा ते ना तळे ॥ बाळ बाळ आपुलिये चिळीळे ॥ आप आपनी
 यां सिखेळे ॥ आपुले नि मेळे कि उतु ॥ ६१ ॥ देह गेह चिंता बाळा सिना त
 ली सर्वथा ॥ स्वभावे निश्चितता ॥ चिंता कथा यांना हि ॥ ६२ ॥ न देखतां दुजि
 स्थिति ॥ बाळ का आपुलि आपनया प्रीति ॥ आपुलि आपण्या अतिरति ॥

तेसि गतियोगीयां ॥ ६५ ॥ योगीयांसि प्रपंचाचिमानासुतेनाहिला
 पा ॥ यालागीमानापमानादोहिसमानतयांसि ॥ ६६ ॥ चिचिचेनिसा
 पेखादला ॥ तोचिचिचेणीजंमृतेवाचला ॥ तेविजीण्यामरपासुक्रला
 निश्चळवेलानिद्रिस्त ॥ ६७ ॥ एहदारापुत्रचिंता ॥ हेसमुळमीथ्यावा
 वार्त्ता ॥ स्वदेहाससुतेजसतां ॥ तद्विरुद्धाहाताचितेते ॥ ६८ ॥ अवमु
 लकल्पनाजापातेकल्पनामनायाधीना ॥ तेमनस्वरुपीजालेंलो
 नातेव्हावस्तुचिद्वनसर्वत्र ॥ ६९ ॥ तेणेस्वरुपजनुसंधाने ॥ सुखेकि
 उतुचिद्वने ॥ किणदेवयोगकरणादेहामीमानेविरहित ॥ ७० ॥ पाव
 निनिजसुखप्राप्ती ॥ मनादिष्टद्वियेउपरमति ॥ अनुभवरिस्मरेनाच
 ति ॥ समाधिबोळतियानाव ॥ ७१ ॥ तेचिस्वरुपीवेठनिमन ॥ बाह्यसुति
 चेस्फुरेमाना ॥ तेदशागाव्यथान ॥ साधुजनबोळति ॥ ७२ ॥ उंबरियाव
 रिवेविलादिवा ॥ तोजेविदेखांदोहिसवा ॥ तेसीव्यथानजेदशाजी

6

॥५॥

॥५॥

९

वभावा॥ उभयस्वभावादेखोनि॥ ७॥ लवनजळासमरसतां॥ ते वि
स्वरपी विरउनि चित्ता॥ समाधी व्यथान होणे लाता॥ निजी नीजर प
ता पावोनि॥ ७॥ सासी कोणाचा माना पमान॥ गुह पुत्र चित्ता करि को
या॥ स्वरपी हार पले मना॥ नीजर समाधान पावें ला॥ ७॥ मने विन ह
रनाते बाळकाच्या ऐसे जाण॥ देव योगे चळन वळन॥ वृत्ति मुन्यवर्त्त
त॥ ७॥ श्लोका॥ दावे वचित्तया सुतो पमाने दक्षा पुत्रो॥ यो विमुग्धा जज
बाळो योगुने भय परंगत॥ ७॥ श्लोका॥ आरचिते चा आवर्त्तते ये ब्रम्हादि
क बुद्धत॥ ते आवर्त्ति दो वे सुत॥ परिस निश्चित यदुराया॥ ७॥ दोघाना
हि द्वे तमाना॥ दोघे ने पातिमाना पमाना॥ दोघे सुख दुःख सद्यना॥ दोघे
मने विन वर्त्तत॥ ७॥ ये कासि पुढे भेटे लदुख॥ दुजे न जीविते सुख दु
ख॥ ये कांति मुग्ध ते चिदुख॥ दुज्यासि देखे निज ज्ञाने॥ ७॥ माहाता
बाळकाचा गेह॥ गुप्त वासना देहि॥ ते अंकुर जो न पाहि॥ अवश्य अपाघ

वालीक॥ ७५॥ तेसानो हे योगी गुणाति॥ जो पूर्णानंदे पुर्णभरितु
 यासि सुखदुःखाचिमातु॥ नाहि जगंतु सर्वथा॥ ७६॥ देहि दिसे जीव
 वर्ततु॥ तो केवि जाला गुणाति॥ ऐसे म्हणसी तो वृतांतु॥ ऐक साध्यांत
 सांगेन॥ ७७॥ साधके से उनि साधु जन॥ वाढविले न सते लांण॥

ज्ञानसाधनसाधिले॥ ७८॥ साधले निज्ञानसाधने॥ दो

दिर जत माचि विदुने॥ जे माहम मते चिदास्पो॥ ७९॥ भोगजन्म
 कर्मवे॥ ८०॥ एवं वाढले निस्ते मते॥ निर्वळीर जतने॥ सत्ये कळे पने
 नीमे॥ स्वये उपमे ते लाण॥ ८१॥ जे वने वंका ए संभार खसे॥ तव तव अ
 मि जालुनि उल्लासे॥ सरले नि का ए ले शे॥ अमि प्रवेशे नि जते जि
 ॥ ८२॥ ऐसि जीणोनी गुणाचि अवस्था॥ योगी पावला गुणातिता॥ सा
 सिन बाधि भवेथे॥ पुढ्य कलपांता जालियां॥ ८३॥ ज्या सुखासिनां हि
 अंतु ते सुखस्वरूप जाले प्राप्ता॥ तो देहि वर्तता देहाति॥ चिंता जावर्तु या

नाहि॥८५॥ येकाक्रिजाल्याविनतवृता॥ हेअवरछानचढेहाता॥ येचि
विशर्धनुपनाथा॥ कुमारिगुरुकथासांगेन॥८६॥ श्लोक॥ क्वचिकुमारीत
मानं वृणाणां नरहमागतान्स्वयेतानर्हयामासकापियातेषुबंधुषु॥
॥८७॥ टीका॥ कोप्पियेकेकुमारिनि॥ धरिास्वनेठनितिसि॥ पीतामाता
स्वगोत्रेसिं॥ गेलीयात्रेसिकुलदेव्या॥८८॥ तेकुमारिचेविवाहलग्न
पुर्विनेमीलेहोतेजाण॥ यानिश्चयातार्गीजांमृण॥ संपन्नपैद्वाराआ
लि॥८९॥ पुसर्तिधरिआहेकोण॥ लाजाननोवरिधरिमोन॥ यासिनेवि
तांदरशण॥ पुजाविधानतेमां॥ ९०॥ थावातायेद्वारासने॥ दिधालिं
समस्तांकारण॥ गंधाक्षतासुमनपात्रे॥ दिधालिमोनेउपचारे॥९१॥
दिखोनिपुजेचेविधान॥ जानसरकेबांमृण॥ धरिनोवरिचिआहे
जाण॥ हेचतुरकक्षणातियेचे॥९२॥ याच्यापाहुनराचिचिता॥ उसि
रायेठकमासीमाता॥ तेकाळिसाळीसडिता॥ विलंबुसर्वथाहोयला

श्लोक॥ तेषां मध्यमव्यवहारार्थसाक्षि न ह सि पार्थिव ॥ अविद्यया प्रको
पृष्टाश्चक्रुः संखास्वनमहत् ॥ धाटिका ॥ ऐसे विचार निजाणां साक्षि
का उनिघालिआपण ॥ ते कंउन काळीचे विदान ॥ चतुरलक्षणपरिये
सा ॥ १० ॥ घावो घालितां कां उना ॥ उवसण कारकां कणा ॥ तेणे ना दे लाउ
निजाणा ॥ विचारमनां माजी करि ॥ ११ ॥ श्लोक ॥ सात ज्ञ गुप्तीतं मत्ता म
हंति विदिता ततः ॥ ब्रह्म जे केवळ सांख्यान दो दो धान्योरसे खेयत ॥ टी
या शंखलया चाध्वनि ॥ पडेल पाहुकी यां चां काणी ॥ तेथे जसंत लाज
मज ला गुणि ॥ नववधु कां उणी वैसलि ॥ १२ ॥ याचां काणी ध्वणी न पडे
कां उणा तरि चाले पुढे ॥ ऐसे विचार निरोकडे कां कणा कडे पाहीले ॥ १३ ॥
पाहातां दिसे ते जवळ ॥ विचार वृथा हुन आगळ ॥ करि च्या कां कणे
श्रवळ ॥ एक वेळ हाळी मां गि ॥ १४ ॥ जरि कां कणे फो पुर्याता ॥ तरि
तिमहुति चिज शुभता ॥ शताग्रहो मासा भर्ता ॥ न फोडि सर्वथा या हेतु

1251

9

अतिबुद्धि वंत कुमारिः हकुचि कां कणे उत्तरि ॥ ते वे विजत नो वरिः राखे
दा करि दो नि दो नि ॥ १५ ॥ दो नि कां कणे उत्तरि निः कां उं बे सत्ति कां उणी
दो नि मा जि उ वे ध्वणी ॥ आये को न कां नि ला ज ति ॥ १६ ॥ श्लोक ॥ उभयो
रप्य सुतु बो पो ह व द्वां या स्म रां स यो ॥ तत्राप्येकं निरभी द दे क स्मान्ना
भव तु ध्वनी ॥ १७ ॥ टीका ॥ सुगो दो बां चा स गुर ये क र्छा नि ते थ सर्व थान्
रा हे ध्वणी ॥ दो ति ल ये क र्ग ल का द नि बे स कां उणी कु मारि ॥ १८ ॥ ये क्रि
पणी कां डि तां ध्वणी नु गी चे त त ता ॥ उ प दे रु नु प ना थ ॥ जा लो सि क तां
मी ते थ ॥ १९ ॥ श्लोक ॥ अ न्व रि द्य मि न त त स्य उ म दे श म रि द म लो कान्
नु च र न्ने ता लो क त त वि वि हा या ॥ य दो का ॥ जि गो नि प्र ति स्पर्धु भु पा
ळा की क र ल रे रा जे स कळ ॥ तुं अ रि म र्दु नी स बळ ॥ मी थ्या के वळ तां ग
वु ॥ २० ॥ काम को धा दि अ रि वर्गु ॥ न जि न ता स मुळ सां गु ॥ अ रि म र्द तु
हा वो लु व्य गु ॥ हो र्छ चां मु ये क अ र्थि ॥ २१ ॥ कामा दि क सा हि वे रि ॥ ये णे उ

पदेशशस्त्रधारि॥ जीपो निघातितांतो उरिं मगसंसारि
अरिनाहि॥ ५॥ लोकावेगळा तुं अवधु तुं म्हणसी कुमारिते घरा
आं तुं॥ ज्ञेयकांतिचाबुतांतुं कैसे निपातुं जजाला॥ धारा होनियां वि
जनस्थानि॥ विश्वासो निगुस्वचनी॥ दृढबैसो निआसनि॥ निज
तत्तुं ध्यानि आकळीला॥ साचित्त निश्चयाला गोनि॥ मी विचरि
तुं समेदिनि॥ निजासभावे जनिवरी॥ दृढ करुनि पाहा तुं
होतां दशसिंभेदि॥ दृश्यदृश्यतेन पडे दिवी॥ दृष्टपना दिद्यालुनि
पोटि॥ ऐसि दृष्टि विचरतुं॥ १॥ अंगीकारितां गुरुते गुण॥ देखतां ज
गाचे दर्शन॥ मज होतसे बाधीत माना॥ ऐसे निमिळां पाविचरतुं
॥ २॥ ऐसिया निज दृष्टि कीरा॥ मज विचरतां चराचरा॥ अवच व
कुमारि मंदीरा॥ साचि अवस्वरामि आला॥ १११॥ करितां कंठणाचि
विवचना॥ निस्वार्थी चिया जखुना॥ पाहोनि द्ये तल्या ज्याला दृष्ट

पा। ते विचक्षणं परियेसि ॥१२॥ श्लोक ॥ वा सोहनां कळो हो भवे द्वा
 तो द्वयोरपि। ये कश्च वचरेतस्मात्कुमार्या ईव कंकन ॥१०॥ टीका ॥ जेथे
 होय बहुतां चि वसति। तेथे अनिवार कळ ह प्राप्ती ॥ दोबे बे सल्या ये का
 ति। वार्ता कुरिति बहु विधा ॥१३॥ टीका ॥ जेथे गोवीरवा लिका बुजाये। जेथे
 निज स्वार्थु हो न लाहे ॥ या लागीं मि पाहे। विचरता हे ये का की ॥१४॥
 ये का क्रिये काग्रता। सार्थीतां का भुवे होता ॥ येचि विराट् शर कर्ता ॥ गु
 रत वृता स्या कला ॥१५॥ श्लोक ॥ मन ये कच संयुज्या जिता आसा जि
 ता सना वेराग्या आस योगेन ॥ ये मान मते दित ॥११॥ टीका ॥ वेराग्ये चि
 न आश्या सचे दे तेथे विराय चारु उवाति गाढे ॥ कामांचा बाला पडे मु
 दल बुडे नीज ज्ञान ॥१६॥ विवेक दिपु करु निधुरे ॥ नीरसी अज्ञान
 चे आधारा ॥ वेराग्याचे बळ पुरे ॥ मोहा मुदेचे नियोगे ॥१७॥ प्राण पांना
 चि चुका मुकि ॥ जालि हो बहु सालकी ॥ ते अश्यासे ये कि ॥ जे लिवा

कविदोद्यासि॥१०॥बोळखीसवेचिजाण॥पावलीजुनाटपहिती
 खुन॥दोद्यापडिलेआळीगण॥समाधानसमसाम्य॥११॥दुदबसे
 निआसनी॥देसीपाणपानमीळणी॥कसळाविलिनीशाणी॥बु
 म्हस्थानिरिद्याव्या॥१२॥बुमहरिचयागण॥रामदमंचालुनिवेढा
 प्रसाहाराचासगण॥पुढीलेकउलाविले॥१३॥पाणपानाचिविव
 रि॥पहीलीबोळखीहोतिसुरि॥साळलाविलिअशेदेकरि॥मन
 येकाग्रीराखोनि॥१४॥येकाग्रतेचनिकळोवें॥पुढारेनढळवेचा
 लिलेबळे॥१५॥कहादयंचावेनिमुळी॥चरंचक्रपाळेंशेदिले॥१६॥बो
 राग्याचिवज्रकवचें॥निधउविरलेठनिसांचे॥येकाग्रताबळबळाचे
 सळवेंध्यानाचेस्वर्ग॥१७॥करिनवलस्वर्गाचावाहो॥लाहानथोरनि
 पटिणहो॥संमुखआलियांसंदेहो॥नलगताद्याबोछेदिति॥१८॥नि
 दकुनिआळसासि॥दासिकेलिनीदेसि॥सावधानअहिणीसि॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com